

La Casanova

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Minoves
Emplaçament Al peu de la carretera de cal Rosal a Olvan, prop de Minoves

Coordenades:

Latitud: 42.064726631651
Longitud: 1.87883913517
UTM Est (X): 407242
UTM Nord (Y): 4657571

Classificació

Número de fitxa 08144 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00062
Fitxes associades:
[Minoves](#)
[Font de Minoves](#)
[Sant Martí](#)
Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dt., 18/06/2002 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Sara Simon Vilardaga
Data de la darrera revisió: dl., 22/03/2021 - 21:00

Descripció

La Casanova és una de les masoveries de Minoves; de construcció senzilla, de planta rectangular consta de planta baixa, pis i golfes. La teulada és a dues vessants i amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a llevant, on es distribueixen, juntament amb la façana de migdia, la major part d'obertures. Els seus paraments estan arrebossats i en pocs llocs es pot veure la fàbrica; només resten vistos els carreus ben tallats i escantonats d'algunes cantoneres i llindes, junt amb maó massís en part de les cantoneres del frontis sud. La teulada és de teules damunt de cavalls de llates i fusta. Actualment compta amb un petit porxo annexat a la façana de migdia, resultat d'obres contemporànies de reforma.

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

La masia de Minoves és documentada des de l'època medieval (s. XII). Des de la baixa edat mitjana les propietats de l'actual masia figuren com a dominis senyorialis del monestir de Sant Pere de la Portella i de la baronia de la Portella. És al s. XVII i XVIII que la masia amplia les propietats per via matrimonial i per diferents compra vendes i s'organitza el sistema de masoveries, l'última de les quals, la Casanova de Minoves es construeix de nova planta al s. XVIII. Gràcies a la documentació conservada a l'arxiu familiar s'ha pogut reconstruir l'arbre genealògic de la família des del 1400 fins a l'actualitat; el cognom Minoves es manté des del s. XII fins a mitjans s. XIX.

Bibliografia

BUSQUETS 2001: Minoves (inèdit)

